

Nationell 2/Riddarhyttan

Lördagen den 4:e maj arrangerades den andra uttagningsjakten för VM-et i Slovakien. Denna gång var det SVM/Hans och CWV/Gunnar i VRK som stod för arrangemanget. Regnet hade stått som spön i backen på vägen från Stockholm men det upphörde innan vi kom fram. Dock blev allt plaskblött i skogen

Samlingsplatsen var vid en gammal gruva i närheten av Riddarhyttan, en gruva kommunen planerar att göra om till ett upplevelsecentrum med restaurant i toppen på gruvtornet, klätternägg på detsamma samt dykmöjligheter i gruvhålet.

Strax efter kl 9 körde vi iväg till en campingplats vid Skinnskatteberg och efter omlastning kördes vi in till startplatsen mitt i "läskiga" skogen. Startfallor, kartutdelning 10 minuter före start och olika startkorridorer hade arrangerats.

Målet visade sig ligga i närheten av campingplatsen, så det blev inte så knepigt att komma tillbaka till bilarna och köra tillbaka till gruvan, där dusch, bastu och kök väntade.

Terrängen var mycket bra men betydligt svårare än den vid Ängsjö med mycket mossbelupna stenar och höjder och stundtals tät skog. En lååång transportsträcka mellan rävarna 5 och 1 till målet vid en fors avslutade denna 80m-etapp. Detta var en tuff etapp med en banlängd på en bra bit över 7 km i denna krävande terräng.

Under uppehållet mellan jakterna, när Hans lade ut 2m-rävarna och vi andra passade på att äta pizza, pyttipanna eller medhavda mackor, började det regna igen och det höll i sig ända fram till starten. Det här såg ut att bli en blöt jakt - hur skulle kartorna hålla?

Strax efter kl 14 trängde vi ihop oss i några bilar och kördes ut till den nya startplatsen. Terrängen var som den förra, men på en 2m-jakt är en blöt skog en ytterligare utmaning; åt vilket håll ligger egentligen rävarna? Vi var flera som fick en tydlig riktning mot 4:an åt SO, men den låg i verkligheten i NV (!), alltså 180° felbäring från starten. Med en sådan start kan man knappast vinna. Däremot fick FUG/Janne och EZM/Leif fina bäringar genom att springa upp på skidbackens topp. Dessutom hittade vi ett område vid några nedlagda gruvhål, där kompassen blev helt förryckt - än låg norr åt höger för att snabbt byta till snett ner till vänster för att sedan snurra runt, runt. Det var bara att kuta iväg åt något håll tills nålen lugnat ner sig!

Målet var nu vid duschen och vi var några stycken som kom in med bara ett par minuters marginal till full tid, 2 timmar. Banlängd uppges till ca 6 km, men vi som pejlade 4:an åt fel håll fick säkert ytterligare 5 km innan vi kom i mål.

Sammanfattningsvis kan man lugnt säga, att detta var en verkligt tuff uttagningsjakt med två knepiga jakter under en och samma dag. Kramper var legio i både vader och fötter när vi kom tillbaka, liksom under hemresan. Tack Hans och Gunnar, nu känner vi att vi lever!